

1975

2015

40 Joor Wurlitzer

Jetzt goots los! I mag nümme warte,
mit mine Lütt, mit Piccolo und Trumme,
em nöie Marsch, däm zwirblig-zarte
ändlich jetz in Umzug z' starte,
und in de Gasse z'bumme.

„Ystool!“ brüelt dr Major jetze.
Wär nit folgt, dä maant er barsch.
Drum: Larve uff, in d'Reihe hetze,
Schlegel use, Schnabel wetze,
scho heisst's: „Vorwärts, Marsch!“

In Reih und Glieder, stolz, im Schritt
döi mir durs Menschemeer marschiere.
Es Chind frogt schüüch, öb's Däfi git.
Orangsche fliege – breicht's mi nit?
Und ringsum d'Räppli wirble mit.
Lueg, wie's drvo e Teppich git,
wo mir druff paradiere.

Ich lauf und spüil, bi ganz drbü,
schmöck no dä Duft nach Wurscht vom Grill.
Doch Schritt für Schritt trät d'Melodie
mi furt vo do, weiss nit wohü,
und in mir inn wird's komisch still.

Sit vierzg Joor git's öis. Wie goots witter?
Gschpür ich statt Fröid grad d'Midlife-Krise?
Dr Stundebuech isch hüffig schitter.
Öisen Elan loot noch, dasch bitter,
Und Ghär duet d'Luune öis vermüese:

S'Goschdüm glänzig oder matt?
Wele nöie Marsch isch richtig?
Gässle z'Sissach oder in dr Stadt?
Bim Sujet git's – ou näi – es Patt.
Nie finde alli s'gliche glatt!
Läck, han ich die Lämpje satt!
S'findt' jedes nur sich sälber wichtig!

Und s'brucht nit vill, duesch ein verletze.
Füelt sich vergässe, bschisse, schlächt!
Ein säit nur knapp, es läng ihm jetze.
Die ander duet no d'Türe schletze,
die Chue! – oder het si öppe rächt?

Bim Bahnhof stoot en liebe alte
Tambour vö öis im Publikum.
Är lacht und winkt öis Fasnachtsgschalt.
Är het öis im Gedächtnis bhalte.
I hör churz trumme, wink em stumm.

Vierzg Joor scho döi mir zämme spile.
An Fasnacht, Feschter gäbe mir käi Rüh.
S'chunnt au dr Daag, do driffsch di in dr Chille,
zem s'erscht moll s'letschte Ständli spile.
Luegt sie öis ächt vo obe zue?

Hoppla! I schüpf mi Vordermaa vo hinde.
Aha, dr Umzug isch am Schluss.
Zieh d'Larve ab und gsee verschwitzti Grinde.
I lach und merk, öis duet so vill verbinde,
mir si doch nit so schlächt im Schuss!

Frau Fasnacht, due öis d'Segel setzel
Mir stüige ii, wo ane fährsch?
Schnäll d'Larve uff, in d'Reihe hetze,
Schlegel use, Schnabel wetze,
no lang heisst's: „Vorwärts, Marsch!“

